Роздуми І. Франка про правду життя (за віршами «Не високо мудруй», «Строфи»)

І. Я. Франко завжди намагався усвідомити складні явища життя. У своїх творах він торкається глибин людської душі, прагне з'ясувати багато моральних проблем.

Філософські проблеми піднімає поет у вірші «Не високо мудруй». На думку Івана Франка, мудрість і правда життя полягає не в тому, щоб «понад світом кружить», а в тому, щоб праведно жити, тобто боротися з будь-якою несправедливістю. У своєму творі «Строфи» порядну людину поет порівнює зі свічкою, полум'я якої завжди тягнеться догори, навіть якщо її схилити додолу. Так і моральну людину «хоч похилить горе, та не зломить, в підлість не поверне».

І. Франко впевнений, що

Хто з всіми добрий хоче буть,

Той швидко втратить добрий путь,

Не може при добрі той жить,

Хто хоче злу й добру служить.

Отже, не можна залишатися бездіяльним, коли порушується правда. Її треба захищати, відстоювати, бо інакше «станеш зла рабом».

Поет також закликає людей прагнути до знань, бо це — «дивнії перли». Та той, хто зумів добути цей «скарб многоцінний», мусить ділитися ним з ближніми, а не ховати «в міх шкуратяний зашитий».

У філософській ліриці І. Франка, вірного сина своєї Вітчизни, сформульовані його думки про те, як залишатися високоморальною людиною. Ці погляди є відображенням народної моралі.